Leto XVI. V Celju, dne 17. septembra 1906. l. Štev. 108.

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **pondeljek, sredo** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravništvu. **plačuje se vnaprej.**

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Po jugoslovanskih slavnostih.

Minule so slavnosti, umolknili so govorniki, razšli se zborovalci, tu pa tam se pojavi še kak zakasneli članek v listih, mala študija v revuji, in ko se po zaključenju razstave v Sofiji povrnejo tudi umetnikom njih dela, bo vse zopet po starem, tako trdé naši nepoboljšljivi pesimisti, tako upajo naši nasprotniki.

Mi pa pravimo, da ne ostane pri starem in da tudi ne more tako ostati. Ideja jugoslovanske vzajemnosti si je osvojila srca akademične mladine. Ta jo bode v bodoče gojila in širila med narodom, ona bode s svojim mladeniškim navdušenjem in idejalnim zanosom delovala na to, da ta ideja ogreje vsa srca in razsveti vse glave na slovanskem jugu, da bodo naposled spoznale, kje je naša rešitev, kje naša prihodnjost. Kdo bi bil pač bolj sposoben za to misjonarsko, za to apostolsko delo nego naša akademična mladina? Ona, ki se je s tolikim navdušenjem in s tako trezno razsodnostjo obenem poprijela drobnega narodnega dela pri nas, bode tudi tej veliki ideji, od katere je odvisna vsa naša nerodna bodočnost, prava nosiljica in pospešiteliica. Organizacija naših akademikov, posebno naše narodno radikalne visokošolske mladine in uspehi njenega dosedanjega delovanja so nam jasen dokaz, da je prišel čas, ko treba to vrlo mladino poklicati v vrste starejših delavcev na kulturnem in političnem polju ter si z njimi, kakor se med starejšimi in mlajšimi brati spodobi, razdeliti delo.

Kulturno zbližanje jugoslovanskih narodov nam daje najlepšo priliko praktično poskusiti, koliko je vredno složno delo mladih in starih stremečih za istim ciljem, za istim idejalom. Mislimo si pa stvar takole. Slovenski visokošolci imajo priliko seznaniti se na Dunaju, v Gradcu, v Pragi v Zagrebu in v Belemgradu (čas bode, da pojde vsako leto nekoliko naših tudi v Belgrad na visoke šole) osebno s srbskimi, hrvatskimi in bolgarskimi visokošolci ter se tako v osebnem občevanju poučiti o razmerah naših jugoslovanskih bratov, o njih kulturnih, gospodarskih in političnih težnjah in bojih. Med dijaki sklepajo se prijateljstva, snujejo ožji krogi resnih delavcev, kateri se lahko specjaliznjejo po strokah, tako, da se vsak temeljito pouči o razmerah svoje stroke na vsem slovanskem jugu ter si vrhu tega pridobi tudi dober in v resnici kritičen pregled našega kulturnega in političnega stanja na Balkanu in v Avstro-Ogrski. Vseučiliščnikom bi bilo pri tem na pomoč tudi vseučiliške knjižnice, kakor tudi knjižnice in časopisi bratskih društev. Prijateljski poseti med jugoslovanskimi vseučiliščniki o velikih počitnicah bi neizmerno dosti pripomogli k temu, da svoje brate in njih domovine spoznajo po svoji osebni skušnji, da je vidijo na svoje oči in slišijo na svoja ušesa, da je vidijo kako zemljo obdelujejo in živino rede, kako trgujejo in kake obrti imajo. To bi trebilo uže nazore in nam bistrilo pogled in smisel za pravo, realno politiko. To bi bila praktična stran. Teoretično delo bi pa imelo biti v tem, da bi nam naša tako poučena in našim jugoslovanskim bratom tako zbližana mladina, dajala tudi nam starejšim, v tem obziru za njo zaostalim bratom priliko, spopolniti naše znanje o naših jugoslovanskih bratih. Vsak jugoslovanski narod ima po en velik književni zavod. Tako imamo mi svojo „Slovensko matico“, Hrvatje imajo „Hrvatsko matico“ in tudi Srbi in Bolgari imajo tem podobna društva. Vsak teh jugoslovanskih književnih zavodov naj bi osnoval svojo posebno „jugoslovansko knjižnico“, v kateri naj bi se objavljali prevodi najboljših proizvodov jugoslovanskih literatur. Skrbeti bi se moralo, da izbira vedno veščak, katerega znanje in literaren okus nam je porok, da je izbral vsako leto iz hrvatske, srbske in bolgarske literature to, kar bi moral vsak Slovenec čitati, da dobi vsaj majhen pojem, o literarni produkciji naših bratov. Kot uvod vsakemu prevodu naj bi se dodal kritičen pregled dotične literature v preteklem letu. Take kritične preglede bi morali naročati, seveda, od tamošnjih dotičnih narodov.

Ker bi pa en zvezek na leto bilo premalo za tako kulturno zbližanje, kakršnega si mi želimo, bi dotični literarni zavodi izdajali lahko „jugoslovansko knjižico“ kot posebno podjetje. Tako bi nam lahko preskrbeli kratke politične, kulturne in literarne zgodovine vseh jugoslovanskih plemen, monografije o poljedelstvu, trgovini in obrti v raznih krajih jugoslovanskega sveta. Ko bi tako bilo polje obdelano in tla pripravljena, bi se morda mislilo na to, da se vstanovi skupno jugoslovansko znanstveno, politično in gospodarsko revujo, pozneje pa skupen v resnici umetniški list, kot glasilo jugoslovanskih umetnikov, katero bi imelo seznanjati v prvi vrsti nas same s svojimi umetniki, v drugi vrsti pa spajati naše umetnike z velikim vnanjim svetom. Jugoslovanska gledališča pa bi imela izvrševati letošnji sklep jugoslovanskih književnikov: uprizoriti vsako leto vsaj po eno izvirno igro od vsacega jugoslovanskega naroda.

To delo bi najbolje izvrševali naši mladi in najmlajši.

Mi pa dajemo ta skromen predlog starim in mladim v prevdarek in želimo, da bi videli kmalo oboje na delu.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

— **V odseku za volilno reformo** je stavil poslanec Starzynski predlog, naj se izvoli ožji odbor, kateri naj izdela predloge, kako naj se preciznejše in jasnejše določi pravna moč centralnega parlamenta in deželnih zborov, kakor je to že izraženo v sedaj veljavni državni ustavi in sicer v nje 11. in 12. členu, katera govorita o tem, kateri posli so pridržani državnemu zboru, kateri pa deželnim zborom. Ta predlog je Nemce silno vznemiril. Nastopili so nemški poslanci vseh strank proti njemu. Za predlog poljskega poslanca se se prav krepko potegnili Čehi. Dr. Kramař je izjavil, da je že skrajni čas, da se vrne deželam pravica, da se svobodno razvijajo in upravljajo, da si dajejo same svoje postave in da naj bodo državni uradniki, kateri dežele upravljajo, tudi deželnim zborom za svoje uradno delovanje odgovorni. Ministrski predsednik, ki je bil spočetka na strani posl. Starzynskega, se je vstrašil nemškega odpora in je potegnil z Nemci. Pri glasovanju je dobil slovanski predlog 2 glasova večine in izvoljen je bil odbor devetih mož, kateri ima v 14 dneh rešiti gori omenjeno nalogo in odseku o tem poročati.

LISTEK.

V Nemčiji.

(Potopisne in narodno-gospodarske črtice.)

Vlado Pušenjak.

(Dalje.)

Tretjikrat se vrši v Norimberku sijajna razstava bavarske dežele; prva se je vršila leta 1882., druga leta 1896. Obe sta poučile obiskovalce, da na Bavarskem ne cvete samo poljedelstvo in gozdarstvo, ampak da ima Bavarsko mogočno industrijo, eno prvih na svetovnem trgu. To priča tudi letošnja razstava, katera daleč prekaša slične deželne prireditve. Statistik spozna na tej razstavi, kako važno mesto zavzema Bavarsko med industrijalnimi državami, narodni gospodar in socijolog lahko z zadovoljstvom zabeleži, kako krepko in prosto se na Bavarskem poleg industrije razvija rokodelstvo, prijatelj umetnosti ima priliko občudovati dela najstarejših in najnovejših umetnikov. Razstava je jubilejna razstava in nas spominja, da je postalo Bavarsko pred 100 leti kraljestvo.

Na jugovzhodu od mesta Nürnberg leži gozdič, Luitpoldhain imenovan; v tem gozdiču je razstava. Pri vhodu v rastavo stoji časnikarski paviljon, v katerem je tiskarna, ki tiska vse za razstavo potrebne tiskovine; nadalje velika čitalnica, v kateri so posetnikom razstave skoraj vsi nemški politični listi in mnogo strokovnih ter zabavnih listov na zapolago ter soba za časnikarje. Nasproti se dviga velikansko poslopje za industrijo, razstavljena so razna živila, izdelki kemične industrije, tekstilne industrije, izdelki iz usnja in gumija, kamna, gline, porcelana, cementa, mavca in stekla, prometna in ognjegasna orodja, elektrotehnične priprave, izdelki papirne industrije znanstveni instrumenti, učni pripomočki, izdelki kovinske, poligrafične, lesne industrije, razni godbeni instrumenti in v največji meri galanterijsko blago, one raznovrstne igrače, okraski, spominski predmeti itd., ki se po celem svetu prodajajo pod imenom: norimberško blago. Posebno razstavo tvori v tem poslopju bavarski obrtni muzej, katerega namen je pospeševati obrt, industrijo in umetno rokodelstvo. V njem se seznanjamo z deli mojsterskih tečajev ter z uredbo istih. Tretji oddelek v tem poslopju pa je določen za razstavo rokodelcev; v tej razstavi so zastopani vsi rokodelci s krasnimi izdelki.

Za gozdarje in gozdne posestnike je v prvi vrsti posebno zanimiva kraljevska državna gozdarska razstava. V veži nam predočuje pregledna karta gozdove na Bavarskem; vse dvorane so odičene z lovskimi trofejami. V srednji dvorani spoznamo sredstva za ohranjenje lesa, poškodovanje gozdov potom žuželk, življenje korenin gozdnih dreves, ptice in (ujede ptice roparice) na bavarskem. V sosednih dvoranah se seznanjamo s spravljanjem lesa iz gorskih gozdov, z gozdno statistiko, z uredbo državnih gozdov, s prometnimi sredstvi v gozdih, z gnjezdi in jajcami gozdnih ptic. Poseben oddelek nam kaže izdelke iz lesa s pomočjo kemije in tehnike n. pr. tkanine iz celuloze jelk, umetno svilo iz celuloze jelk itd. V zadnji dvorani je obširna razstava suhe robe, katera se izdeluje v bavarskem gozdu. Na prostem se razprostirajo razni gozdni vrti in nasadi.

Za temi se pričenja vrtnarska razstava, ki obsega neštevilno vrtov, parkov nasade raznih dreves, večinoma pritlikovcev, za vrt potrebno orodje in posode ter čebelnjak; da razstava zavzema pravzaprav cel razstavin prostor, ker se nahajajo med posameznimi paviljoni in okrog istih krasni vrti, naravnost umotvori vrtnarstva.

(Dalje prihodnjič.)

— **Pogajanja z Ogrsko.** Sešle ste se šele strokovni komisiji, kateri sta si vzajemno predložili listo svojih zahtev. Pogajanja se torej niso še začela in kakor kaže, se tudi še ne bodejo, ker sta oba ministrska predsednika baje preobložena z drugimi nujnimi posli.

Vnanje države.

— **Rusija.** General Trepov je nenadoma umrl od kapi. Pokojnik je bil generalni guverner v Peterburgu in absoluten gospodar v mestu, odkar je revolucija začela. Njegova naloga je bila zelo težavna in reči se mora, da jo je bolje in bolj človeški rešil, kakor bi jo v podobnih okolnostih rešil katerikoli general v zapadni Evropi. Liberalni listi vseh dežel ga napadajo kot najkrvoločnejšega tirana in grdega reakcijonarca — a delajo mu po večini krivico, da je moral mnogokrat energično nastopiti proti izgrednikom, je čisto naravno, da pa ni po nepotrebnem prelival krvi, je zopet res. Ko so bili v Petrogradu tisti glasoviti upori, ko je pop Gapon vodil na tisoče delavstva pred carjev grad, zahtevajoč, da pride car pred množico in se nekako opraviči, da ni še izpolnil nje zahtev, tistega dne je bilo vsega skupaj kakih 500 ranjenih in mrtvih na obeh straneh — na vojaški in na delavski. Povsod drugod v Evropi, posebno pa na Nemškem, bi jih pa pod enakimi razmerami bilo padlo morda 5 tisoč. Tako sodijo trezni, nepristranski opazovalci o tem tako razupitem Trepovu.

— **Srbija.** Srbska vlada je ponovila svoje predloge, glede carinske pogodbe z Avstro-Ogrsko. Srbski predlog je takšen kakoršen je bil, vlada si pridržuje glede topov in streliva prosto roko, obljublja pa, da naroči za 26 milijonov dinarjev industrijelnih predmetov v Avstriji. Goluchovskemu to ni dovolj. Konec bo ta, da bržkone ne pride do poravnave.

— **Anglija.** Vojni minister Haldan je izjavil, da bode delovalna to, da postane ideja „o narodu v orožju" med Angleži popularna, da bodo pa kljub temu sovražili duh militarizma. Minister hoče znižati število stalne armade, zato pa razširiti institucijo dobrovoljcev (volounteers). Dobrovoljske vojne zbore hoče izvežbati s stalno armado vred ter upa, da postavi do 1. januvarja že 6 velikih divizij na noge. Ko bode ideja med Angleži popularna bode kaj lahko postaviti do 900.000 mož te narodne vojske na noge, katera bode istotako dobro zvežbana in hrabra, kakor se stalne čete ter bodo svojo domovino z istim, če ne še z večim navdušenjem branili.

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. Ker nam ni bilo mogoče priobčiti natančno poročilo o znamenitem shodu v Slovenski Bistrici dne 6. t. m., dodajamo že (v št. 106) priobčenim resolucijam tudi odlomek iz govora gosp. dr. Brejca, kateri vsekako zasluži, da čujejo njegovo mnenje vsi obmejni Slovenci.

Na neštetih shodih sem že govoril, pa še nobenega se nisem udeležil s takim veseljem kakor današnjega; kajti nujna potreba in čas je že, da se Slovenci otresemo dosedanje provincijalne politike in da poderemó kitajske zidove, ki v našo skupno škodo ločijo slovenske pokrajine med seboj. Iz tega pogleda vtegne postati današnji dan znamenit za daljni razvoj slovenske narodne zgodovine in zato sem se vabilu Vašega političnega društva z veseljem odzval.

Krivice, ki jih hoče volilna reforma koroškim Slovencem donesti, Vam je obširno in temeljito obrazložil predgovornik. Naj njegovim izvajanjem dodam še nekaj opazk!

Koroški Slovenci imajo pravico do treh mandatov, zadovoljili bi se pa z dvema. Pa niti za ta dva mandata pravzaprav ne gre boj, ki ga sedaj z neomajno odločnostjo bojujemo, temveč gre se nam v prvi vrsti za ohranitev celokupnosti slovenskega ozemlja na Koroškem. Ni glavno, da dobimo Slovenci 23 ali 24 ali pa morda samo 20 mandatov, ker med 516 poslanci ta razlika ne pomenja nič bistvenega ali odločljivega, glavno je, da nam volilna reforma ne vzame kaj od naše narodne posesti, da nam pusti nedotaknjeno integriteto našega telesa.

Tudi Nemcem ne gre toliko za tista dva slovenska mandata na Koroškem kakor pa za raztrganje naših narodnih moči. Slovenskega mesa in slovenske krvi se jim ljubi, tega jim pa prostovoljno nikdar ne bomo dovolili in prava narodna politika dovoliti ne sme. Ta nakana se mora zabraniti z vsemi mogočimi sredstvi!

Krivda slovenskih poslancev obstoji prav v tem, da se v volilnem odseku, niso vseh teh sredstev poslužili. Kjer se gre za življenje ali smrt, je dopusten in se sme tudi tirjati boj za življenje in smrt.

Odgovornost seveda zadene v prvi vrsti tiste, katere je usoda postavila v takem kritičnem položaju na krmilo slovenske politike. Zato naj se ne čudijo, če se kritika obrača na njih naslov.

Ali naj morda mi obmejni Slovenci, ko vidimo, kako zadovoljno so se drugi vsedli k težko obloženi mizi, še za „Tafelmusik" skrbimo (!) s krulječim želodcem in naj gospodo še hvalimo, ker je znala sama zase tako izborno poskrbeti?!

Ljubljana je naše naravno središče in težišče in želeti bi bilo, da bi postala to tudi v političnem oziru.

Toda to je mogoče le, če si ljubljanska politika razširi obzorje preko ozkih kranjskih mej, preko Karavank in Kamniških planin proti Koroški in Štajerski. Politika, ki bi nas hotela samo voditi, nima pa smisla ali pa moči, nas tudi braniti in ščititi, odklanjamo. Od središča pričakujemo pomoči in smisla za naše razmere in potrebe, za brce in klofute že skrbijo naši obmejni nasprotniki. Če pa središče ne pozna svoje misije in svoje naloge, če ne spozna svojih dolžnosti napram mejam, potem bi bilo neumno in samomorno, metati se za njim. Če se Kranjska sama od nas izolira, naj se ne pritožuje, če bomo tudi mi začeli realno misliti na koncentracijo slovenskih sil ob mejah. Saj ni treba, da bi trpeli pri tem naši principi!

Naj bi se na Kranjskem poznal naš položaj! Nam gre v meso tako živo, da še nikoli ne tako. Zato tudi še „Celovški intermezo" nikakor ni končan, temveč bi zamogel postati zgodovinski dogodek prve vrste za nadaljni razvoj političnih odnošajev med Slovenci.

Čez tri dni se začne nadaljevanje, komedije v volilnem odseku. Tik predno bije ura dvanajst, pozivljamo slovenske poslance, da pokažejo dejanja! Naj bodo uverjeni, da bo naša hvaležnost resnična in prisrčna in se bomo z veseljem podrejali vodstvu, ki je skrbelo tudi za nas.

Vlada je sama po ministrskem predsedniku Gaučn, ko je volilno reformo predložila, podala pravi komentar k svojemu načrtu, komentar, ki ga slovenski politik ne sme zgubiti izpred oči. Gauč je naravnost izjavil da bode volilna reforma uzakonila narodno posestno stanje Nemcev, tako da se jim tega, kar bodo sedaj dobili, ne bode moglo nikdar več vzeti. Kar toraj sedaj zgubimo, je zgubljeno za vselej, ker postane legalno posestno stanje Nemcev.

Opravičen je tedaj naš klic, da te volilne reforme slovenski poslanci ne smejo nikdar in na noben način sprejeti, da je marveč njih narodna dolžnost, da jo ali izpremene, ali pa strmoglavijo. Stvar je resnobna do skrajnosti. Zato naj se ne odklanja naših prošenj in nasvetov po načinu jeruzalemskih farizejev, češ, kaj pa more pametnega priti iz Galileje — od meje.

Če postane sedajni volilni načrt postava, je konec narodnega delovanja na Koroškem. Takoj odstopim dr. Šusteršiču ali komurkoli svojo pisarno, če on misli, da bode mogoče potem na Koroškem še sploh narodno politično delovati.

Končam: Slovenski narod je živel do sedaj brez ministrov in se je razvijal in napredoval, poginil pa bo, če se razbije celokupnost slovenskega ozemlja, če tudi bi nas vladali sami slovenski ministri.

Berge - Borbek, Rensko. Slov. pevsko društvo „Ilirija" je praznovalo 26. avgusta 76letnico rojstva Nj. velič. cesarja Franc Jožefa in pa ob enem razvitje društvene zastave. Spored se je vršil takole.

Popoldne od ene do dveh, je bil sprejem raznih avstrijskih društev, katera so prihajala v prav obilnem številu, osem jih je prišlo z zastavami. Od dveh do štirih se je vršila slavnost razvitja zastave. Gospod predsednik je pozdravil vse navzoče, zahvalil se za obilni obisk, in opominjal naj ostanejo zvesti in edini v ljubezni do slovenskega naroda. Na to je prevzela govor kumica Marija Ličer, na kar so družice vzdignile novo zastavo v zrak, društvo pa je zapelo: Hej Slovenci in pa Auf ihr Brüder. Na to se je pričelo zabijanje žebljev. Nastopili so razni govorniki, kateri so se zahvaljevali za požrtvovalnost in lepo složnost Slovencev na tujem. Dobili smo tudi to le brzojavko: „Zadržan osebno se udeležiti Vašega slavlja, kliče Vam zdaleka krepki Na zdar in naprej! Kazino iz Bremena.

Kumica je pripela lep spominski trak, družice tudi enega z napisom: V spodbudo vsem Slovencem. Nadalje sta privezali trakove društvi iz Hochheide trobojni trak slov. pev. društvo „Bratska ljubezen", enega pa „Rudarsko podporno društvo". Razna društva so zabila spominske žeblje. Prav izvrsten nagovor je imela gospica Marija Tomazin, v katerem je živo ocenila složno skupno delovanje Slovencev rekoč: Le tako naprej, in zmaga bo naših avstrijskih sinov. Na kar so se zastave posestrile.

Ob pol peti uri so se zvrstila vsa društva v čete ter krepkih korakov nastopila v sprevod, ki se je vil skoz mesto in zopet nazaj v veselično dvorano. Prav veselo je bilo videti skoraj neverjetno dolgo vrsto avstrijskih podanikov. V ozadju sprevoda pa je plapolala novo razvita zastava biser in ponos Slovencev.

Pred njo je korakalo dvaindvajset belo oblečenih deklic s šopkom v roki, za njim so nesle tri liro, znak pevcev okrašeno s cvetlicami razvrščenimi v trobojnico. Za njimi pa zastavonoša s celim društvom. Zadaj pa so se počasi pomikali vozovi s kumico, družicami in častnimi člani.

Po sprevodu se je pričel koncert, pri katerem so sodelovala razna avstrijska pevska društva, tirolski plesalci in pa avstrijsko godbeno društvo iz Hochheide. Ob devetih so se začela poslavljati oddaljena društva, drugi pa smo se veselili do ranega jutra. Šele jutrnica nas je opomnila, da se moramo nekoliko odpočiti za že napočeni dan. Drugega dne se je zopet zbralo obilno število Avstrijcev pa tudi domačinov, da se razvedrijo in okrepčajo v prijateljski družbi.

Veselica je trajala do pozne ure v noči, z veselim srcem se je podal vsak na svoj dom, v svesti si, da slovenski rod napreduje, želeč, da se kmalu zopet udeleži kake veselice, katero bode društvo priredilo. Oba dneva potekla sta prav hitro in mirno in vsi so bili res židane volje. Še celo nemški časopisi so prinesli dopise in hvalili Avstrijce, češ, v kakem lepem redu so obhajali cesarjev rojstni dan. Omenili so, da si morajo oni sami vzeti zgled od nas in se od nas učiti edinosti in navdušenosti za svoj narod.

Tem potom izreka društvo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli k našemu cilju in pa tudi vsem, ki so nam okrasili pota s slavoloki in zastavami. Kaj lepo pa je bilo videti, ko so nas pozdravljale iz veselične dvorane, cesarska in slovenska zastava, česar do danes Slovenci v Nemčiji še nismo doživeli. Zatorej kličem vsem Slovencem: Le krepko naprej, vse za povzdigo matere Slovenije!

Živeli Slovenci, živela domovina in nje sinovi. U. V.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Kmetovalce in gospodarje** opozarjamo danes posebno na članek o gnojenju z umetnim gnojilom. Vsak, kdor želi naročiti v resnici dobro Tomaževo žlindro in bolj poceni nego navadno, naj se obrne na gosp. Franca Goričana, kmet. potoval. nega učitelja v Mariboru.

— **Šolski začetek.** Danes so se začele vse šole v Celju. Zjutraj je bilo videti po vseh ulicah šolsko mladino, vračajočo se iz raznih cerkva od prve šolske maše v šole.

— **Celjski hotel „Stadt Wien"** bode baje svojega voditelja Granigga oddal hotelu „Union" v Ljubljani. Celjske Slovence stvar v toliko zanima, da so naši ljubi nemški someščani vsakokrat, kadar je celjski „Narodni dom" menjaval gostilničarja, z največjo škodoželjnostjo pisali v svoji vahtarici, da se v celjskem „Narodnem domu" ne more vzdržati gostilničar. V „Stadt Wien", ki je zdaj nemški celjski „Nar. dom", ne izhaja ne gostilničar ne lastnik, ki je v resnici celjska mestna hranilnica, katera je na to hišo, kakor na hišo nemške tiskarne „Celeje" toliko denarja posodila, da od nikoder ne dobi obresti, kakor jih od stavbe „Deutsches Haus" ne bode imela. Ako hočemo škodoželjni biti, smo Slovenci pri teh rečeh isti tretji, ki se smeji.

— **O celjskih Nemcih** prinaša „Marburger Zeitung" izboren članek, v kojem pravi, da je v nemških vrstah vse gnilo zlasti v višjih in takozvanih boljših krogih. Tam čitamo na pr.: Politično društvo „Deutscher Verein" in „Verschönerungsverein" že leta sem nista imela občnega zbora, o odborovih sejah ni niti govora, „Musikverein" se živi od „legata" in veselo „gospodari", „Männergesangsverein" gre navzdol, pevskih vaj ni več skupaj spraviti, zato je dirigent dr. Bračič odložil svojo čast . . . Kot največje zlo se pa občuti odvetniško gospodarjenje, ki se vsestranski nepovoljno kritikuje itd. — Dalje zabavlja Marburgerca, ker so mestni očetje od nemškega deželnosodnega svetnika Kotziana kupili znano hišo v Novi ulici, „o katere potrebnosti se noben človek ne more prepričati." Ta hiša se je kupila le iz usluge proti Kotzianu. — Tako vsaj pravi Marburgerca, ki imenuje to „Ge-

ligkeitsankauf". Dopisniku tudi ni
av, da kupujejo Nemci (?) pri Maj-
in da svoje zobne bolečine za-
ajo dr. Sernecu. Prepričani smo, in
povemo v potolažbo Marburgerci,
celjski Nemci tega gotovo ne bi
li, če bi bila moka iz nemškega
rdljivega mlina od daleč tako kakor
ajčieva; sicer pa tudi dr. Janko
ne more za to, če on zobo-
ništvo bolje razume, kot nemški
r. Sadnik. — Simptomi, ki jih po-
je prijateljica iz Maribora na celj-
nemštvu se imenujejo s tehničnim
nom: Marasmus senilis. — Nam je
prikazen čisto prav. Želimo, da bi
preje to puhlo nemštvo se spra-
lo na takozvani „Jungfernsprung",
potopilo v Savinjó in odplavalo
roti Črnemu morju.

— **Odlikovani ognjegasci.** Včeraj
je bilo odlikovano na rotovžu 11 članov
dskovoljnih ognjegascev celjskih. Njim
a čast je plapolalo vse polno frank-
furic na mestni hiši in godba je
gra pred rotovžem. So li bili ti
odlikovanci v resnici tako pristni
Nemci, kakor bi človek sodil po de-
koraciji mestne hiše? Vse to je bila
mo fasada; rotovška gospoda si pri-
deva zamazati in prikriti z nemškimi
barvami nepristnost materijala, iz ka-
terega je zmeseno nje netečno talmi-
nemštvo. Naj jim dobro tekne!

— **V seji mestnega starešinstva** je novi župan v posebnem govoru *hvalil* bivšega župana g. J. Rakuscha in njega delovanje. Posebno je pohvalil njegovo prizadevanje za novi mestni vodovod. To delo bode že tekom prihodnjega leta dovršeno. Glede regulacije Savinje je obljubil novi župan, da predloži še tekom tega leta načrt. V zvezi z regulacijo Savinje pa stoji tudi uredba in razširjenje mesta proti mestnemu parku in stavba novega mostu. Župan se je dotaknil tudi šolskega vprašanja, katero hoče rešiti s pomočjo mestnega starešinstva. S tem pa misli stavbo nove šulferajnske hiše.

— **Jablanov cvet** nam je poslal prijatelj našega lista iz Trbovelj kot izraz pozdrav druge, precej pozne pomladi.

— **Nesreča na železnici.** V Velenju je skočil pri premikanju vagon s tira. V njem sta bila nek trgovec iz gdč. Siegel. Trgovcu se ni dosti godilo, gdč. Siegel je pa tako treščilo v okno, da si je pretresla živce in si porezala po obrazu z razbitim steklom. Prenesli so jo v bolnico.

— **Znamo pa znamo!** Dobili smo sledeče pismo: „Lichtenwald 4/9 Herr Kolego M. Ich stele ienen Einen antrag, betreffend Razbora Tuhren Ih chabe gehort Sie Wohlen die Spengler Arbeit Unternemen ohne Ver Eisserung gut, Wollen Sie mir 20 fl Anerkönen da lasse ich nen ohne ohne Wer Eisserung Sonst dringe ich darauf Ich glaube essist in jern interesse Ersuche mir Sofort Mit zuteilen

Mit Achtung

sledi podpis.

Bi li ne bilo bolj pametno pisati slovenski mesto tako nemščino?

— **Olajšave zemljiškega davka za ameriške nove nasade in za okužene stare vinograde.** Deželni odbor štajerski je sporazumno s c. kr. finančnim deželnim ravnateljstvom štajerskim izdal razglas, zadevajoč dosego olajšav zemljiškega davka za ameriške nove nasade in za okužene stare vinograde. Ta razglas so dobili vsi občinski uradi, ki ga naj čim najbolj mogoče razglasijo. — Za brezobrestna posojila se morajo vlagati prošnje vsako leto meseca prosinca.

— **Studenci pri Mariboru.** Pri nas smo si ustanovili pred nekaj leti „Izobraževalno društvo", ki bi naj gojilo v naši jako ponemčurjeni vasi narodno zavest. Dosedaj je društvo delovalo kolikor je bilo moči in so dopuščale denarne zadeve. Žal, da slednje niso najboljše. Udje so večinoma sami delavci, ki komaj prispevajo udnino. Potrebno pa je, da društvo razširi svoj delokrog, kajti ponemčurjenje se bo začelo v večji meri, odkar je ustanovil „Schulverein" pri nas otroški vrtec. Če pa hoče društvo še bolj delovati, treba mu je različnih pripomočkov. Zato se obrača odbor do vseh rodoljubov, da bi priskočili društvu na pomoč najsibo z denarnimi doneski, najsibo s knjigami ali drugimi izobraževalnimi pripomočki. Pomagajte nam pri našem trudapolnem delu za naš jezik.

— **Slovenska nakupovanja zemljiške posesti v graški okolici.** Graška tetka javka, da bode v kratkem posekan velik gozd na hribu Schartnerkogel pri Stübingu blizo Gradca, kateri pade kot žrtev dobičkaželjnosti „slovenskih prvakov", kateri so osnovali posebno društvo, ki nakupuje in seka gozdove po nemških krajih. „Tagespost" toži, da se ni dobilo toliko nemškega kapitala, ki bi bil kupil in rešil ta „ozonorodna pljuča" nemškemu narodu v korist in še posebno v prid glavnemu mestu. Zakaj se ne obrne na Südmark? Tu naj bi razvijala svoje delovanje mesto da steguje svoje grabežljive kremplje po slovenski zemlji!

— **Hujskanje proti slovenskim trgovcem in obrtnikom.** Iz Maribora se nam piše: Nestrpnost vsenemške stranke se je lani 2. maja očividno pokazala pri občinski seji, ko se je sklenilo, da noben trgovec in obrtnik ne sme imeti slovenskih napisov na predmetih, ki segajo v mestno ozračje. Takrat smo menili, da bo nestrpne mestne očete kmalu postalo sram, ker so tako neumnost in krivico nasproti Slovencem sklenili. Pa do sedaj še niso prišli k zavesti. V svoji zaslepljenosti so začeli kruto postopati in izvrševati krivični sklep. Pred kratkim je policija odstranila slovenski napis banke „Slavije". Sedaj pa je dobila tudi tiskarna sv. Cirila zapoved, da mora tekom 24 ur odstraniti slovenski napis. Kaj tako krivičnega in nespametnega niti Abderiti ne bi storili. Pa v Mariboru je vse mogoče. Slovence smatrajo za brezpravni narod nižje vrste. Dasiravno tako plačujejo davke, kakor Nemci, jim odreka nemška nadutost vsako enakopravnost. Slovenska tiskarna pa tega terorizma ne bo mirno prenašala. Pritožila se bo do najvišje instance in upa, da bodo od tamkaj mariborskim nestrpnežem pokazali, da se nimajo vtikati v popolno privatne reči in trgovcem narekovati besedila njihovih tvrdk. Mestnim očetom pa še nasvetujemo, da naj še več tako „modrih" sklepov naredijo, n. pr., da se v mariborsko ozračje ne sme prinesti nobena slovenska knjiga, da ne smejo hlačni gumbi imeti slovenskih črk in napisov itd.

Kranjsko.

— **Tovarno sezidal** na Vrhniki g. Ivan Tomšič za strojarstvo.

— **15krat je udarila strela** v Rovtah pri Logatcu v ponedeljek popoldne okoli 5. ure, a k sreči ni nikoli užgala. Zadela je le skale in drevesa. Nato se je usula silna toča.

— **Zgradba šole.** V Javorju pri Idriji začno zidati šolsko poslopje za enorazrednico, v Poljanah pri Škofji Loki pa tako za trirazrednico.

— **Talijo za rešitev življenja** v znesku 105 K je dobil Anton Milhartič iz Žej pri Postojni, ker je z lastno smrtno nevarnostjo rešil iz vode otroka Jakoba Gorupa in Beto Fatur.

— **Javna ljudska knjižnica** se je ravnokar ustanovila v Radovljici za sodni okraj radovljiški. Svoje prostore ima v občinski pisarni. Uraduje vsako soboto od 11.—12. ure in vsako nedeljo od 9.—12. ure. Da se knjižnica spopolni v vsakem oziru, se tem potom prosijo vsi oni p. n. rodoljubi, ki lahko utrpe kako boljšo knjigo, da jo pošljejo „javni ljudski knjižnici". Hvaležne jim bodo vse bralke in bralci te knjižnice.

Koroško.

— **Vabilo na javni ljudski shod** dne 25. septembra 1906 ob 4. uri popoldne takoj po občnem zboru šentjakobske posojilnice v „Nar. domu" v Št. Jakobu, katerega skupno prirede izobraževalna društva zgornjekoroška. Na dnevnem redu je več govorov, igra in petje. K obilni udeležbi vabi

izobraževalno društvo „Kot".

— **Borovlje.** (Nemčurska podivjanost.) Dne 5. t. m. šlo je več narodnih Slovencev borovskih skoz Borovlje. Ker so prepevali slovenske pesmi, je to nekatere renegate silno razjezilo; ko so šli ti Slovenci ravno mimo Borovnikovega sadnega vrta, je kar naenkrat začelo leteti na nje iz vrta za pest debelo kamenje; eden izmed njih je bil na nogi zadet. Ko so potem vrt preiskali, ni bilo najti nobenega človeka, kajti ti podivjani izdajalci so se bili že poskrili, kakor se skrije krt v svojo luknjo. Živela nemčurska kultura!

= **Velikovec.** (Naši denarni zavodi). V Velikovcu imamo tri denarne zavode: slovensko „Hranilnico in posojilnico", katera obstoji že petnajst let. V tej dobi je naš slovenski zavod razposodil skupaj 247.000 K ter si nabral 14.000 K rezervneda fonda. Naša posojilnica deluje dobro in uspešno, a delovala bi lahko bolj, ako bi naše prebivalstvo bilo bolj zavedno in edino in bi se posluževalo samo svojega denarnega zavoda. Pa v tem obziru smo še daleč nazaj. Svoje prihranke nosijo naši ljudje žalibog še vedno v nemško hranilnico ter se tudi na njo obračajo za posojila. Tako dela ta nemški zavod z našim denarjem velike dobičke, katere potem porablja samo v nemške svrhe. Nemška hranilnica obstoji že 33 let, med ustanovitelji so bili tudi Slovenci, ker so takrat upali, da zavod ne bode nikdar strankarski. Njih upanje se pa ni spolnilo. Nemška hranilnica potrosi od svojega dobička po 15.000 K na leto v različne svrhe. Ogromna večina teh darov pa gre v prid nemških meščanov, za kmetsko prebivalstvo odpade le par kronic, včasih tudi to ne. V tem tiči tudi velik kos stanovske nezavednosti, kajti večji del tega dobička ima hranilnica od kmečkih posestnikov, za katere ne da nič — in le majhen del od meščanstva, katero ima zavod popolnoma v svoji roki ter gospodari z njegovimi sredstvi po svoji volji. Ko prodere stanovska in narodna zavest med kmetskim prebivalstvom, bo tudi v tem obziru drugače — in za 15.000 kron na leto, se da mnogo kaj storiti. — Tretje društvo je nemška „Spar und Aushilfskassa", ki je pa manjša od prej imenovanih.

Gospodarstvo.

Gnojenje z umetnim gnojilom.

Kdor dobro maže, dobro vozi, pravi pregovor, in ravno tako resnično je „Kdor dobro gnoji, pridela dosti in dobrega blaga". Le tistim gospodarjem bode mogoče v današnjih razmerah se še držati, kateri bodo na malem prostoru veliko več in boljšega blaga pridelavali, kakor nekdaj.

Marsikateri si bode mislil, naši predniki niso poznali ne umetnega gnoja ne nobenih drugih novotarij, pa so več in boljšega blaga pridelali kakor mi. To je lahko bilo mogoče. Po eni strani imamo mnogo škodljivcev, katerih nekdaj ni bilo, po drugi strani pa naša zemlja pred davnimi leti še ni bila tako izsesana kakor je dandanes. Rastline ne zrastejo iz nič, ampak njim je treba živeža, ker one tudi jejo in sicer čisto gotove snovi, od katerih nas najbolj zanimajo dušik — kali — in fosforova kislina. Če bi bila v zemlji še tako velika zaloga teh imenovanih snovi, pa če jih mi leto za letom iz njive in travnika zajemamo, je pač čisto naravno, da bo zemlja od leta do leta bolj nerodovitna, da nam bo vkljub našemu trudu le pičlo rodila, ako jej vzetih snovi ne povrnemo.

Zemlji pa moremo povrniti, kar smo ji vzeli samo s tem, da jo dobro gnojimo.

Posebno zanemarjeni so v tem oziru naši travniki. Njivo, to še kmetič gnoji. Zakaj? Zato ker ve, da če bi 3 leta koruzo na eno njivo sejal pa nič ne gnojil, bi mu nič ne zrastlo. Travnik pa nič ne gnoji, pa le vsako leto kosi, zakaj bi ga torej gnojil? Kosi zares, pa kako malo nakosi — in še to kar je, je za rejo mlade živine kaj malo vredno. Še enkrat, celo dvakrat toliko krme bi na istem travniku pridelal, če bi ga redno dobro gnojil. Zatorej naj nikdo travnika ne dokupi z namenom, potem eno živinče več rediti, dokler nima svojih domačih travnikov v najboljšem stanju. Namesto da bi štel 500 kron za travnik, kupi za 50 kron umetnega gnoja, pa bode pridelal krme toliko več, kakor da bi travnik dokupil. Koliko imamo kmetov, kateri vsako leto za sto in še več kron krme dokupijo. Izdali bi naj vsako leto 30 do 40 kron za umetni gnoj in ne bilo bi jim treba krme dokupovati.

Ali bi radi da bi živina hitro in velika zrastla. Kakor rastline ne zrastejo iz nič, tako tudi živina ne more napraviti mesa in kosti iz nič, ampak iz redilnih snovi, katere so v krmi. Razvidno je torej da, če hočemo vzgojiti lepo vzrastno živino, ji moramo pokladati tečno in redilno krmo; če hočemo pridelati tečno in redilno krmo, ne smemo zanemarjati svojih travnikov.

Razven, da jih osušimo če so mokri vsaj s tem, da jarke izkopljemo, grmičevje in štorovje iztrebimo, mravljinjake odstranimo — pobranamo in mahu otrebimo, jih moramo gnojiti, da ne bomo pridelavali samo tiste malovredne krme, katera živino samo napihuje, ampak da bomo pridelovali tečno in redilno krmo v obilnejši meri iz katere živina napravi dosti kosti in mesa.

Jesen je pravi čas za gnojenje travnikov s Tomaževo žlindro in z kainitom. Sto kil, to je ena vreča žlindre, ima samo 14—20 kil tiste snovi v sebi, katere mi kupimo, to je fosforove kisline, vse drugo, to je 80 do 86 kil so za nas smeti. To je jako važno za vsakega, kdor jo kupi, da bo vedel, da med žlindro in žlindro je velik razloček in se pri tem tudi precej goljufa.

Če kupiš Tomaževo žlindro v celih vagonih pride eden stot 70 do 80 v ceneje in še več, kakor če jo na drobno kupiš. Ker se jo pri nas že precej porabi, pozivljam vse gospodarje v savinjski dolini in one ob železničnih postajah Celje - Šentjur in Konjice, kateri so namenjeni jo letos kupiti, naj jo nemudoma pri meni z

dopisnico naročijo. Da se delo olajša, naj po mogočnosti z enega kraja eden naročila nabere in meni pošlje. Kakor hitro pride za eno postajo naročil za en vagon skupaj, bode takoj naročen. Natančna cena se še ne ve, bode pa okoli 6 K 50 v meterski stot za 18%.

Franc Goričan,
kmet. potovalni učitelj, Maribor.

Druge slovanske dežele.

— **Hrvatska gospodarska razstava v Zagrebu.** Na razstavi konj vzbujajo posebno pozornost konji veposestnika Leopolda Pfeiperja. Enega žrebca je prodal Pfeiffer že za 20.000 K. — Na razstavi kuretine je bil razstavljen velikanski gosak z deželnega veleposestva Božjakovina. Hrvatska vlada je kupila tega gosaka za pleme in je plačala zanj na Nemškem 160 mark = (192 K). — Posestnik Knifer je razstavil svinjo ki vaga 448 Kg. Imela je že trikrat mlade enkrat 7, enkrat 9 in zadnjič 14 skupaj torej 30 prašičev.

— **Turško pravo na bolgarskem vseučilišču.** Prihodnje leto se uvede na bolgarskem vsenčišču na pravni fakulteti vseučilišča v Sofiji predavanje o turškem pravu; turško pravo ima namreč veliko vrednost za izvor bolgarskega materialnega prava. Obenem se namerava ustanoviti tudi stolica za turški jezik in literaturo.

Svetovne vesti.

— **Nekaj za fotografe.** Rumunski učitelj Silvio Stefanesku v Cugiru na Sedmograškem je baje iznašel tak fotografični aparat, katerega negative lahko razvijaš na dnevni luči, vsled česar je postala temnica čisto odveč. Novi aparat je baje že v vseh državah patentiran.

— **Jeklen tunel.** Pod reko Hudson so napravili tunel med New Jerseyem in New Yorkom. Tunel je ves iz jekla in je dolg pod vodo 1859 metrov, pod zemljo sploh 5181 metrov. Premer jeklenih cevi, skozi katere teče sedaj železnica, znaša 25 metrov. Tunel vodi prav v središče New Yorka, kjer zidajo tudi ogromno železniško postajo.

— **Vaške knjižnice.** V Nemčiji so pred kakimi desetimi leti začeli ustanavljati po vaseh knjižnice, takozvane vaške knjižnice, ki naj služijo priprostemu kmečkemu ljudstvu v pouk in zabavo. Pred kakimi desetimi leti je bilo komaj tisoč teh vaških knjižnic, dandanes jih že cenijo na pet do šest tisoč. Zadnja leta se je začela tudi država zanimati za te knjižnice, za katere izda vsako leto okoli 70.000 K podpore. Žal, da posebno vsiljujejo te nemške knjižnice poljskim vasem, ker hočejo tudi na ta način pripomoči k ponemčenju Poljakov.

Loterijske številke.

Trst, dne 15. sept. 1906: 46, 49, 75, 36, 62.
Linz, „ „ „ „ 65, 57, 46, 35, 79.

Ženitna ponudba!

Privatni uradnik na deželi, izobražen ter dobrega značaja, v stalni službi in penzijonist, 37 let star, je vdovec in ima več otrok, se hoče zopet ženiti. Morebitne ponudbe naj se pošljejo na uredništvo tega lista pod imenom „ŠTAJERC 103“ če mogoče s fotografijo. (500) 2—1

Poletno stanovanje
zastonj

tudi za večjo obitelj pri nakupu krasno ležečega posestva (nekdaj last pokojnega dekana g. Žuže v Laškem trgu). 5 km od Ptuja ob cesti proti Vurbergu. Hiša je enonadstropna in stoji na lepem griču s krasnim razgledom. V nadstropju so tri velike sobe, v podstrešju dve sobici, v pritličju preša, kuhinja itd. Dve lepi kleti. Pri hiši je viničarija s hlevom, skednjem, kolarnico in drvarnico. Vrt je ograjen in meri 400 m². Vse posestvo meri 18 oralov in sicer: 4½ orala južno ležečega vinograda, med tem dva orala novega nasada, ki že rodi 2½ orala travnika, na katerem je nad 400 žlahtnih jablan, 8 oralov gozda z velikimi bukvami in žlahtnimi kostanji; Drugo so njive. Šest glav živine, kuretina, obsežni inventar, stanovanje elegantno meblovano itd. Cena 10.500 gl. pod ugodnimi plačilnimi pogoji. Ponudbe se naj pošljejo

g. Fr. Žiher, nadučitelju,
(498) v Vurbergu pri Ptuju. 2—1

Novo zidana

HIŠA

z 2 sobama, kuhinjo, kletjo, čumnato in velikim vrtom se takoj odda v najem za 30 K mesečno ali proda. — Več pove **CONFIDENTI v Sovodnji p. Celje.** (494) 2—2

Prodajalko

zmožno slovenskega in nemškega jezika **izurjeno in zgovorno za špečerijo,** (tako tudi v železninskih strokah zmožna ima prednost) in **poštenega čvrstega ::: hišnega hlapca**

(491) sprejmeta 3—2

LEBINGER & BERGMANN
trgovina z mešanim blagom, LITIJA, (Kranjsko).

60—100 kron
postranskega zaslužka
pa tudi več

(493) 4—2

si lahko osigura vsak, ki ima privatne znance in prevzame naročila na nek nov v vsaki domačiji potreben predmet. **Prodaja lahka, visoke provizije so zagotovljene.** Ponudbe z navedbo adrese pod šifro: **„Erträgliche Beschäftigung 4937“ GRÉGROVA písarna za inserate, PRAHA, Jindřichová tř.**

Naprodaj je nov (495) 2-1

parizar (voz)

v občini Žalec, kraj Vrbje, pri posestnici hiš. štev. 19. **Cena se izve pri lastnici.**

V uk sprejmem (4
močnega učenca
poštenih starišev, star ne pod 15
J. Zottel, kovač, Žale

Vajenec ali učene
se sprejme v trgovini z mešan
(496) blagom pri tvrdki
NORBERT ZANIER & S
Št. Peter, Savinjska dolina

(490) 3—2

Oznanilo!

Deželni sadni drevesnici v Gleisdorfu in Brucku na M. bodeta prodali štajerskim zemljiškim posestnikom v jeseni 1906 oziroma spomladi 1907 skupaj 53.200 komadov nižje zaznamovanih vrst jablan in hrušk in sicer se bo oddalo 3 četrtinke te cele množine samo štajerskim **kmetskim posestnikom** po znižani ceni od 70 vin. za drevesce, eno četrtinko pa **nekmetskim posestnikom** po tržni ceni od 1 K 20 vin. Troški za zamotanje in pošiljatev se prištejejo k računu. Na Gornje Štajersko se bodo prodajala samo jabolka teh le vrst: 1, 2, 4, 11, in 12, hruške samo vrste 1, 2, 3, in 9.

Naročila naj se pošiljajo do konca decembra 1906 **na deželni odbor**, katerim mora biti priloženo županovo potrdilo, da je naročitelj kmetski posestnik v dotični občini. Kdor potrebuje drevesca zato, da je vsadi v jeseni 19[illegible] mora to v prošnji jasno povedati in dati naročilo do konca oktobra. Prošnje se bodo reševale, v kolikor bo zaloga zadostovala, po vrsti, kakor bodo prihajale.

Več kakor 120 komadov se ne bo oddalo enemu posestniku in bode posetnik obvezan prejeta drevesa vsaditi na svoji lastnini. Drevesa se oddajo samo proti plačilu v gotovini.

Zaznamek.

jabolk in hrušk, katere bode prodajela deželna sadna drevesnica v sadni dobi 1906/1907

Zaporedno štev.	I. Vrsta jabolk.	a) v Gleisdorfu: visoka debla	a) v Gleisdorfu: srednje visoka debla	a) v Gleisdorfu: pritlikovsko grmiško drevje	(b v Brucku: visoka debla	(b v Brucku: srednje visoka debla	(b v Brucku: pritlikovsko drevje
1	Astrachan, beli	—	—	—	540	110	60
2	Šarlamovski	—	15	25	1120	75	320
3	Kardinal plamenčast	235	142	30	950	300	440
4	Grafensteiner	100	—	30	1070	700	30
5	Ribstonov pepinek	277	100	65	780	500	20
6	Ladsberški kosmač	—	—	—	700	390	—
7	Dancigsko, Kantovo jabolko	—	—	—	800	140	150
8	Rumena žlahtnica	—	—	—	800	60	100
9	Zimska zlata parmena	—	—	—	660	360	120
10	Prinčevo jabolko	—	—	—	315	70	—
11	Štajerski zimski mošanci	3230	285	—	230	70	—
12	Rumeni belefler	825	100	290	—	—	—
13	Kanadski kosmač	4640	972	335	—	—	—
14	Ananas kosmač	802	70	400	—	—	—
15	Baumanov kosmač	370	120	—	—	—	—
16	Damasonov kosmač	142	65	30	—	—	—
17	Prestolonaslednik Rudolf	265	115	85	—	—	—
18	Londonski pepinek	663	65	176	—	—	—
19	Renski debeli bob	2580	230	—	4320	780	—
20	Coxov oranžni kosmač	130	—	—	—	—	—
21	Huberjeva moštovka	760	25	—	—	—	—
22	Rudeča lisasta lesnika	14	—	—	2300	200	—
23	Rumeni poletni kosmač	—	—	—	—	15	—
	II. Vrsta hrušk.						
1	Dielova maslenka	290	50	450	370	80	160
2	Siegelova maslenka	249	100	20	—	—	—
3	Sterkmannova maslenka	226	—	37	—	—	—
4	Hardenpontova zimska maslenka	615	60	136	—	—	—
5	Dobra Luiza-Avrancheska	445	80	330	700	160	60
6	Zimska dekanovka	605	98	205	—	—	—
7	Salzburška hruška	120	50	—	735	215	300
8	Oliver de Serres-ova hruška	55	—	35	—	—	—
9	Pastorka	—	25	76	150	160	—
10	Postrvovka	—	20	25	—	—	—
11	Josipinica Mechelnova	—	—	115	—	—	—
12	Jelenka	330	15	—	—	—	—
13	Weiler-jeva moštnica	2120	320	—	3100	200	—
14	Bosc-ova podolgovata hruška	—	—	—	375	325	60
15	William-ova kristijanka	—	—	—	—	—	40

V GRADCU, dne 7. septembra 1806.

Štajerski deželni odbor.

VABILO
na
izvanredni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Kozjem,
reg. zadruge z neomejeno zavezo,
ki se bo vršil
v nedeljo, dne 23. sept. 1906 ob pol 2 uri popoldne v hranilničnih prostorih.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Sprememba pravil.
3. Slučajnosti.

V Kozjem, dne 15. septembra 1906.

(499) 1 **Načelstvo.**

Lastnik: Konzorcij lista „Domovina“ Tisk „Zvezne tiskarne“ v Celju

Odgovorni urednik in izdajatelj Ljudevit Furlani.